ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველო–უკვდავების ყოველისა!

ილიას სამრეკლო

წმინდა ილია მართლის საზოგადოების ხაშურის ფილიალის და ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის ხაშურის რეგიონალური კომიტეტის არაპერიოდული გაზეთი № 2

ბოიკოტი!

როგორც ცნობილია ამა წლის მაისსა და ივნისში საქართველოში მიმდინარეობდა წვევამდელთა აქცია. ისინი მოითხოვდნენ სამხედრო სამსახურს საქართველოს ტერიტორიაზე. ხელისუფლება იძულებული გახდა დაეკმაყოფილებინა ყველა გაწვეული ჯგუფი. მათთან ერთად დაკმაყოფილებული იქნა ათი ხაშურელი წვევამდელი.

ეს, ნამდვილად დიდი გამარჯვებაა. ბოიკოტი საბჭოთა არმიისადმი ბოიკოტის პირველი პრეცენდენტი. ამ ბოიკოტს აქვს საეტაპო მნიშვნელობა.- დარწმუნებული ვარ, რომ შემოდგომაზე წვევამდელთა გაწვევა მიიღებს მასობრივ ხასიათს, და ამასთანავე რიმართულებაც შეცვლილი იქნება. მომავალში ქართველმა ახალგაზრდებმა საერთოდ უარი უნდა თქვან ოკუპანტთა ჯარში სამსახურზე.

ამრიგად, საშემოდგომოდ უნდა მოვემზადოთ მასობრივი აქციისათვის. წინ დიდი ბრძოლები გველის.

ღმერთი იყოს ჩვენი მფარველი.

გოგი ილისაშვილი

სრული ბოიკოტი საბჭოთა არჩევნებს!

დადგა დრო, როდესაც ქართველმა ერმა უნდა გამოიჩინოს არნახული გონებრივი სიმწიფე, რათა ჩვენივე გულგრილობითა და უნიათობით ისეთი ლაფში არ ჩავცვივდეთ ისედაც იავარქმნილ მამულს, რომ ჩვენს შემდგომ მომავალმა თაობებმა წყევლა- კრულვა არ შემოგვითვალონ.

სიცრუეზე მსხვერპლად გაღებას არავინ ითხოვს (თუმცა ქეშმარიტი მამულიშვილისათვის არც ეს არის უცხო). საბჭოთა ძალადობას, იმპერიის ამ ერთადერთ დასაყრდენს, უფრო მოქნილი ხერხით ვებრძოლოთ. იქნერტულ და ურწმუნო მასებს (ალბათ ვამბობ კოლაბორაციონისტებზე) ალექსანდრე სოლჟენიცინის დარიგებას შევახსენებ:

"ძალადობა თავს ვერაფრით ვერ შეინიღბავს, თუ არა სიცრუით... ძალადობა ჩვენგან ითხოვს მხოლოდ სიცრუის მორჩილებას, სიცრუეში მონაწილეობის მიღებას... აი, სწორედ აქ არის საძიებელი ჩვენს მიერ მივიწყებული, ჩვენსავე განსათავისუფლებლად საჭირო ყველაზე მარტივი, ყველაზე ხელმისაწვდომი გასაღები: სიცრუეში მონაწილეობის პიროვნულად არმიღება."

საბჭოთა არჩევნებში ჩვენს მიერ მონაწილეობის არმიღება იქნება საფუძველი არ ვცნოთ საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების არსებობა, რომელიც 1921 წელს საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის ანექსიით დაამყარა ბოლშევიკურმა რუსეთმა. ხოლო არჩევნებში მონაწილეობის მიღებით იურიდიულად დავაკანონებთ ანექსიის ფაქტს, საქართველოს ყოფნას საბჭოთა იმპერიაში.

ისევ სოლჟენიცინი: "როცა ადამიანები განუდგებიან სიცრუეს, იგი არსებობას წყვეტს."

ხომ ყველანი იმედგაცრუებულნი დარჩით საბჭოების I ყრილობაზე "ჩვენგან არჩეულმა დეპუტატებმა" ვერაფერი რომ ვერ შეასმინეს პრეზიდიუმში მსხდომთ, ირონიულად მომღიმარ მონარქებს და დარბაზში მსხდომ "აგრესიულად მორჩილ უმრავლესობას". ეს მოხდა იქ, იმპერიის ციტადელში, სადაც ყურში ჩააყვირდნენ ჩვენი "ბედის განმგებელ" აუცილებელ ქეშმარიტებას, მაგრამ ამაოდ დაშვრნენ. ხოლო აქ, საბჭოთა იმპერიის მორჩილ ერთ-ერთ სტრუქტურულ ნაწილში საქართველოს უმაღლეს საბჭოში არჩეული დეპუტატების წკავ-წკავი განა არ იქნება "ხმა მღაღადებლისა უდაბნოსა შინა"?...

ახლა საერთაშორისო თვალსაზრისიდან გადავხედოთ არჩევნების საკითხს.

საქართველო, რომელიც იბრძვის დამოუკიდებლობის აღდგენისათვის კომუნისტური რეჟიმის დამხობისათვის, საბჭოთა კუობილებმს გაუქმებისათვის და ამავე დროს ჰყავს 600 ათასიანი კომუნისტური პარტია, რომლის რიგებს ტოვებს ბევრი და ამავე დროს (ჩვენდა სამწუხაროდ) ემატება მცირენი, აქედან გამომდინარე ღირსია იყოს საზღვარგარეთის ქვეყნებისაგან თანაგრძნობის მოლოდინში"!

არის თუ არა ლალაჩი 9 აპრილის შემდეგ (აღარ ვახსენებ ადრინდელ სისხლისღვრებს და რეპრესიებს) შედიოდე იმ პარტიის რიგებში, რომელმაც არა თუ სისხლი ღვარა, არამედ ძარცვა და გლეჯა შენი სამშობლო, გალეკილი თითივით შეგვატოვა პარაქიანი მთაპარი? ლალაჩია და მეტი არა"

ვითხოვდეთ მხარდაჭერას და თანაგრძნობას საზღვარგარეთის დემოკრატიული ქვეყნებისაგან ანუ მოვითხოვდეთ მათთან საერთაშორისო ვალდებულებათა ქესრულებას, ჩვენ კი აქ ვაწყობდეთ, მონაწილეობას ვიღებდეთ საბჭოთა არჩევნებში, რომ არ მოგვაქციონ ყურადღება იქნება თუ არა ჩვენი ბრალი?

ზოგი უნებლიეთ და ზოგიც შეგნებულად ნუ შეემატებით კოლაბორაციონისტთა და გამყიდველთა იმ საკმაოდ დიდ არმიას, რომლებიც სამწუხაროდ არ აკლია საქართველოს მთელი 70 წლის განმავლობაში.

"ვაი!...ეს ოჩევა ღლევანდელ ქართველს
ვერ შეუგნია... არ ესმოება .

ჰგონია თავს დებს სამშობლოსათვის
და მისვე მტერს -კი ემსახურება."

/ აკაკი /

საქართველოს ეროვნულმ დამოუკიდებლობის პარტია და წმინდა ილია მართლის საზოგადოება მოუწოდებს ყველას, ვისაც სურს თავისუფალი იხილოს სამშობლო, სრული ბოიკოტი გამოუცხადოს საბჭოთა არჩევნებს. არჩევანი თქვენზეა. ღმერთი იყოს თქვენი მფარველი!

ტულო გოგოლაძე

ინფორმაცია

1 ოქტომბერს გაიმართა საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის მთავარი კომიტეტისა და წარმომადგენელთა პალატის ერთობლივი სხდომა. განიხილეს შემდეგი საკითხები:

1. პირველადი ორგანიზაციების მუშაობის შესახებ
2. მომავალი აქციების მომზადების შესახებ
3. საბჭოთა არჩევნების ბოიკოტის შესახებ
4. მიმდინარე საკითხები

სხდომა მიჰყავდა საქართველოს ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტიის თავმჯდომარეს ირაკლი წერეთელს, ესწრებოდნენ პირველადი ორგანიზაციების კომიტეტთა წევრები. საკითხთა განხილვაში მონაწილეობდნენ: თეიმურაზ სუმბათაშვილი, კობა ხაბაძე, კონსტანტინე ჩიგოგიძე, მევლუდ გოგიაშვილი და სხვა.

—წარმომადგენელთა პალატის გადაწყვეტილებით უღირსი ქმედებისათვის პარტიიდან გაირიცხა: ალექსანდრე ჩიტაძე, თამაზ შარმანაშვილი, ზურაბ ღონღაძე, თემურ ჩაქარაშვილი, დათო თავდუმაძე.

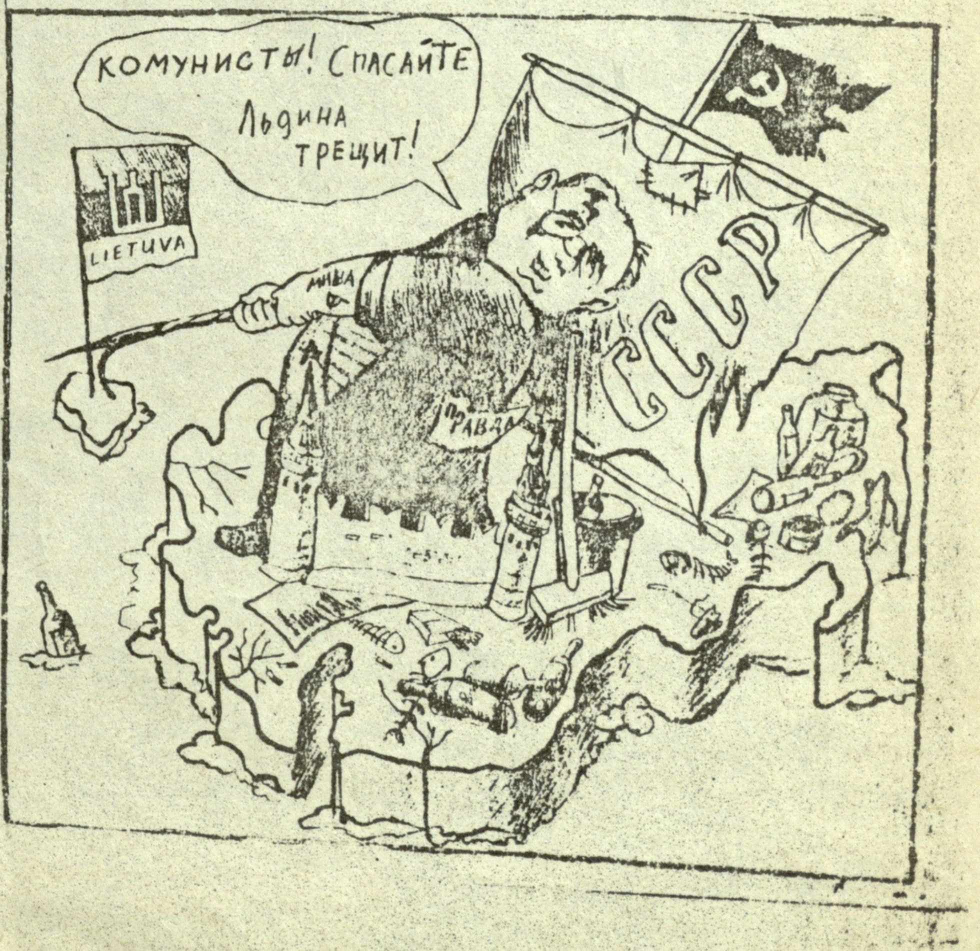

ბოიკოტი საბჭოთა არჩევნებს!

ეროვნული ბიბლიოთეკა

. . . სჯობს სახელისა მოხვეჭა! ! !

ძნელია ილაპარაკო დღევანდელი საქართველოს მდგომარეობაზე, ო, რა ძნელია. დიახ, გაიღვიძა საქართველომ, იბრძვის და ბორგავს იგი თავისუფლების მოლოდინში. წყევს სამშობლოს, კვნესის და უხარია კიდეც, რომ ჭეშმარიტად ქართველს ამ დღესაც შეუძლია სამშობლოსათვის თავის დადება, მაგრამ ვაი რომ... რატომ ვაი?

ვაი იმიტომ, ქართველთან დაგვჭირდა, ასე ვთქვათ დასაბუთებლად, სიტყვა ჭეშმარიტების ხმარება. იცით რამდენი ვაია ეს? დღეს, მეოცე საუკუნის დასასრულს, როდესაც აფრიკის ყელზე ჩამორჩენილმა ტომებმაც კი მიიღეს თავისუფლება, ქართველი ერი მონობაში იმყოფება და მართლაც ვაი ჩვენ, ამ მონობას ვერ აღიქვამს, ან შეგუებულია ქართველთა ნაწილი, ო, სწორედ ამ "ნაწილს" მინდა მივმართო კიდევ ერთხელ.

ადამიანებო, გონს მოდით, გაახილეთ თვალი, გაანთავისუფლეთ თქვენი სასმენელნი ათასგვარი ბოროტი ჭორებისაგან და მიაპყარით თუნდაც ერთ წუთს, თქვენი გონი, თვალი და ყური საქართველოს. განა რა სენი შეგყრიათ ისეთი, რომ დღესაც კი ავსა და კარგს ვერ არჩევთ?! (თუ არჩევთ და ცუდს ეთვისებით, მაშინ ვაი ჩვენ) ვინ ან რომ დაგაყრუათ და დაგაბრმავათ? არაო, იქნებ შემომედაოთ? მეც ძალიან მსურს, რომ აღარ მოგმართოთ ასე, მაგრამ რომ არ გამოდის." ჩემი დიდი სათხოვარი (და არა მარტო ჩემი) ასეთი გახლავთ: ნულარ დარჩებით ქართველი ერის ავადმყოფ ნაწილად, ნუ დაასხამთ წყალს მტრის წისქვილზე. ნუ აჰყვებით იმპერიის ზოგიერთი შესანიშნავად უზრუნველყოფილი მონამსახურის მეთხზულ ჭორებს, დაანებეთ თავი [illegible] და მუქთის მონობას. აბა ნახეთ, ამ 68წლის განმავლობაში როგორი "ლამაზი სამშობლო" გამოგვივიდა, თაქართიძის სახლივით, გარედან მტერს უბრმავებს თვალებს, შიგნიდან კი მოყვარეს. თქვენი აზრით ჩვენც უნდა დავსხდეთ სახლში და დღენიადაგ იმაზე ვიფიქროთ დილა საღამოს მუცელი რითი ავიყიროთ?! მერე რა უნდა ვუთხრათ საკუთარ სინდისს(თუ ასეთ კაცს სინდისი გააჩნია), რა უნდა ვუთხრათ ჩვენს სამშობლოს"! არა ქართველნო, ასე ცხოვრება აღარ შეიძლება! თქვენ, ვისაც ჯერ კიდევ არ გაგიაზრებიათ საკუთარის უმოქმედობით, დუყლაპიობით და ბოროტი ზრახვებით რომ გორ ვწევთ უკან სამშობლოს თავისუფლებისათვის ბრძოლას, გევედრებით დღეიდან მაინც დაიწყეთ ფიქრი სამშობლოზე! თქვენ გაფრთხობით ყველაფერი. ავიღოთ თუნდაც სიძნელეები სურსათითა და საწვავით მომარაგებაში. თქვენ უსინდისოდ და ბრმად გაიძახით" თქვენი ბრალია, რომ დღეს მაღაზიები ცარიელია, რომ ბენზინი არა გვაქვს, და, აი, ნახავთ თქვენმა დროშების ფრიალმა სადამდე მიგვიყვანოს"-ო!! არა ამ სიტყვების შემდეგ როგორღა მოგმართოთ? სამშობლოს თავისუფლებას რომ ბენზინამდე დაიყვანს კაცი რა ქვია ამ კაცს? თუ მაინც და მაინც გაწუხებთ ეს ძალიან მძიმენი დაბრკოლება, მაშინ მე თქვენ გაგახედებთ ევროპის ქვეყნებისაკენ, რომელ მათგანს აქვს საწვავის ზღაპრული მარაგი? ახლა ვიკითხოთ, იქ აღარ დადიან მანქანებით? ან თუ დადიან საწვავს არ ასხამენ? თქვენც კარგად იცით რომ მრავლადაც დადიან და საწვავსაც ჩვენზე სუფთას ასხამენ, ისე, თქვენ რომ კაცმა დაგიჯეროთ ან საბჭოთა კავშირში უნდა ვცხოვრობდეთ ან დავიღუპებით. აი ასეთი ტიპის მონური ფსიქოლოგია.

1921წლის თებერვალს, 1924 წლის აგვისტოს, 1956წლის მარტს, 1989 წლის აპრილის შემდეგ რომ ადამიანი საკუთარ ნაჭუჭში ჩაიკეტება იმას მართლა უნდა გაუმტვრიო ის ნაჭუჭი, იქნებ ჯერ კიდევ გვიან არ იყოს და შეიძლებოდეს იმ "კაცის" გამოსწორება.

ბოლოს მინდა ვკითხო პარტიის ხაშურის რაიკომის მდივანს (მე დარწმუნებული ვარ, რომ ამ წერილს იგი წაიკითხავს, ისე მისი "ბიძგი" რომ რესპუბლიკურ პრესაში არ გამოქვეყნებულიყო იქნება ამაზე არაფერი გვეთქვა) და ზოგიერთ ფორმალს: საით გვიბიძგებთ?ისე უკვე რომ მივწვდეთ რას გვპირდებათ ამ"ბიძგით?" არ გეშინიათ? მე კი ვხვდები საით გვიბიძგებენ ასეთი ფორმალები(სხვათაშორის ამასაც ავხსნით ალბათ შემდეგ ნომერში). ვხვდები და მინდა მოვაგონო მათ სულმნათი შოთას სიტყვები:

"სჯობს სახელისა მოხვეჭა, ყოველსა მოსახვეჭელსა"!

დიახ, დიახ მხოლოდ სახელიანი ვაჟკაცები სჭირდება დღეს საქართველოს, თქვენ კი კარგად იცით რა შეიქმს ნამდვილ ვაჟკაცის სახელსა და იქნებ ისიც უწყით რა გიშლით ხელს ასეთი სახელის მოხვეჭაში. თუ თქვენ ეს იცით, აუხსენით სხვებს, ისევ რესპუბლიკური პრესის საშუალებით. ერთხელ მაინც თქვით სრული სიმართლე, თუ თქვენ ჯერ კიდევ არ დაგჭირვებიათ სინდისის "ბიძგი" სიმართლის სათქმელად, თორემ იქნება ღმერთმა ინებოს, შევხვდეთ თავისუფალ საქართველოში. მე ნამდვილად არ მსურს იმდენად დაგამძიმოთ დღევანდელმა ცოდვებმა, რომ თავის აწევა ვეღარ შეძლოთ. იფიქრეთ ამაზე თქვენც და სხვებმაც!!!

მიმართვა ქართველი ახალგაზრდებისადმი

მალხაზ გოგოლაძე

ოკუპანტთა ჯარებში სამსახური პიროვნების უფლებს დამცირებასა და მისი ეროვნული ღირსების შელახვას წარმოადგენს. ქართველი ახალგაზრდისათვის მისი ეროვნული ღირსების შელახვას ... ყველაზე მიუღებელი უნდა იყოს საბჭოთა არმიაში სამსახური, იმ არმიაში, რომელმაც არაერთი ბოროტმოქმედება ჩაიდინა საქართველოს მიმართ, რომელმაც 1921 წელს სისხლში ჩაახშო ჩვენი ერის თავისუფლება, რომელმაც განახორციელა ცხრა აპრილის გენოციდი და რომლის ძალითაც და მექანიზმით საქართველო [illegible] წლის განმავლობაში იმყოფება რუსეთის კოლონიური იმპერიის მორჩილებაში. [illegible] პერიოდი ჩვენი ახალგაზრდების [illegible] ოკუპანტთა ჯარებში და დღეს, როდესაც ერთიანად გაიღვიძა ჩვენმა ეროვნულმა შეგნებამ, საჭიროა ქართველმა ახალგაზრდამ კარგად ნახოს, თუ რას ნიშნავს საბჭოთა სამხედრო ფორმის ჩაცმა და სათანადო ნაულასონ, თუ რას ნიშნავს საბჭოთა სამხედრო ფიცის ჩაბარება და საბჭოთა არმიაში სამსახური, რაც [illegible]. ცხადია, საკმაო რისკთანაა დაკავშირებული, შეუდარებლად გიგანტური [illegible]. ეს [illegible] დაება საქართველოს დამოუკიდებლობის საქმეში. [illegible] ჩაიწერება 'ჩვენი ერის მემატიანეში, რამეთუ მის გარეშე არ აღსრულდება საქართველოს თავისუფლება. ამიტომ ჩვენ [illegible] ვართ განვაცხადოთ: უნდა შეწყდეს ქართველი ახალგაზრდების გაწვევა ოკუპანტთა ჯარებში! ქართველმა კაცმა უნდა იქონიოს [illegible] არმიაში სამსახური! [illegible] ჩვენი ორგანიზაციები თავიდან [illegible] ქართველ პატრიოტებს და ყველაფერს იღონებენ მათი [illegible] დასაცავად.

ღმერთი იყოს ჩვენი მფარველი ამ დიდი საქმის აღსრულებაში!

გაუმარჯოს ერთიან, დამოუკიდებელ, ქრისტიანულ საქართველოს!

ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტია ⟶ წმ. ილია მართლის საზოგადოება

საშინელებანი [illegible]

ვოი, რა საშინელია – როცა შეიცნობ სამშობლო რომ გაქვს, და თურმე მის გზებს დამპყრობელი უცხო კასაკებს.

ვოი, რა საშინელია – როცა მიხვდები უბედური, თურმე მონა ხარ.

ვოი, რა საშინელია – სამშობლოს შენსას-დიდებულ არწივს, როგორ ჩეხავენ შენ კი იქ მდგომი უსუსური ვერაფერს შველი.

ვოი, რა საშინელია – როს გიმტკიცებენ, თუ როგორ "ზრუნავენ" შენი მიწისათვის, თვით კი, დარცხვენით მადლობას რომ ეუბნები.

ვოი, რა საშინელია – როს ერის ხსნისათვის თავდადებულ გმირთა სახელებს ლაფში გისვრიან, შენ ღაღადისს კი " რას ჩადით ხალხო" ყურს არ უგდებენ.

ვოი, რა საშინელია – როცა ღრმა ძილით გამოფხიზლებულებს სანთლებით ხელში ბარებით გჩეხენ.

ვოი, რა საშინელია – როცა მათ ლაშებს წინდა სისხლი ჯერ კიდევ სცხიათ მეორე დღეს კი სამძიმრების წერილს გზავნიან.

ვოი, რა საშინელია – როცა გაიგებ, თურმე შენს " მამას" მოუწვევია ჯალათები შენს დასარჩხად.

ვოი, რა საშინელია – როს ბოროტება უკეთურებას თვისას ზეიმობს, პატიოსნება ციხეში ყავთ გამოწყვდეული.

ვოი, რა საშინელია – როცა ერთს სიტყვით " მეგობარი" – ქიშპით გწამლავს, გულიასული კი – შორეთიდან გიგზავნის წამალს.

ვოი, რა საშინელია – როცა გგონია ვინმეც გულთან მიიტანე შენი ტკივილი, ისინი კიდევ, მკვლელ გენერალს ხოტბას ასხამენ.

ვოი, რა საშინელია – როს [illegible] უცხო [illegible] მამა-პაპათა საფლავს გიგინებს, შენ კი არ ძალგიძს რომ დამცვა შებილწვისაკენ.

ვოი, რა საშინელია – როცა ჯავრისაგან გულგასენილს დაგცდება ერთხელ "რას მემართლებით ჩემი მიწაა", ყველასიათ გიპასუხებენ.

ვოი, რა საშინელია – უსამართლობით დაფლასტული სამართალს ეძებ და გახსენდება არ გყავს რუსთაველი.

ვოი, რა საშინელია – როცა გგონია უბედურებამ მუხლად შეგვკრაო, ზურგსუკან კიდევ ძმაი შენი ლახვარს გიმზადებს.

ვოი, რა საშინელია – როცა სამშობლოს ძლიერ უჭირს, შენ კი შველიხარ და ამ დროს თურმე " ექსტრემისტი" – "ნიხულიგნო ელემენტი ხარ".

ვოი, რა საშინელია – როცა 9 აპრილს დაფა – ზურნით ქეიფს მართავენ.

ვოი, რა საშინელია – როს ფიქრობ. ერთდღე იქნება შეუძლო შეცვლა რისამე, ჩაგჩიჩინებენ: "წინ კომუნიზმის უნათლესი მომავლისაკენ"!

ვოი, რა საშინელია – როს აგრესორად შვილი ჩვენი შორს მიჰყავთ ომში გაზეთებში კი ჩნდება რუბრიკა " მამულისათვის ბიჭებო სწორდით"!

ვოი, რა საშინელია – როცა სამშობლო განსაცდელშია – სისხლს ცრემლი ერთვის,– ბედი ჩვენი კი ურცხვად წყდება, "იქ" ზევით კრემლში.

ვოი, რა საშინელია – როცა ყველაფრით ხარ შეურაცხყოფილი, და გული მაინც არ გისკდება უსასოობით.

ვოი, საშინელებავ, ვოი...

ალიკო ლონლაძე

სწრაფვა თავისუფლებისაკენ.

თავისუფლებისაკენ სწრაფვა უწყვეტი პროცესია. თავისუფლება წარმოადგენს კაცობრიობის უმთავრეს მიზანს. ადამიანს თავისუფლება ესაჭიროება არა ერთი კონკრეტული მიზნის განსახორციელებლად. წმინდა ილია მართალი ამბობდა: " თავისუფლებავ, შენ ხარ კაცთა ნავსაყუდელი" ცხადია, დიდი ილია " ნავსაყუდელში გულისხმობდა იმ აუცილებლობას, რომლის მიღწევა უნდა ყოფილიყო კაცთა მოდგმის საშიშრო მიზანი.

ვისაც საქართველოს ქართველი კაცის ნაკლები დაუღევია, მისი მზის ციალისათვის თვალი შეუვლია კანთიადისას, ვისაც ძარღვებშიც გმირ წინაპართა სისხლი უკვივს და ქართველი მოქალაქის სახელი გამდიდრ დროშასავით დაუქვს, ის უნდა ნიღვდეს საქართველოს საბედისწერს, მის საზეკვარ ოცნებას და უცილოდ უნდა იბრძოს მისი განთავისუფლებისათვის, საქართველოს დამოუკიდებლობისათვის. ირაკლი კაკაბაძე წერდა: " არაფერი არ შეიძლება იყოს იმაზე უფრო საშინელი, როცა ადამიანის მოქმედება დამოკიდებულია სხვის ნებასურვილზე". დიახ, საქართველო, ქართველი ერი დამოკიდებულია იმ უსუსურ იმპერიაზე, რომელსაც მარწუხებში მოუქცევია, გველეშაპივით შემოხვევია ამ ედემის ბაღს და კაენსაც კი თავისუფლად არ აძლევს, იმ ედემის ბაღს, რომელიც გაიდასულ დღეთა ბრწყინვალებაში გადაჭიმული იყო ნიკოფსიიდან დარუბანდამდის და შეადგენდა ერთ დიდ თავისუფალ, ძლიერ სახელმწიფოს და მთელ თავისას სჯეროდა.

თალესი ამბობდა: – " რა არის ყველაზე მეტად საერთო ადამიანისათვის? – იმედი, რადგან თუ ვინმეს გააჩნია რა, იმედი მაინც აქვს". საქართველოს იმედით ცოცხლობს. ეს იმედი მისი დამოუკიდებლობაა, რომელიც უსუსური გველეშაპმა დაურიდებლად წაართვა და საკუთარ მარწუხებში მოაქცია. თუ არა ჩვენ ქართველებმა, სხვამ ვინ უნდა იზრუნოს ამ იმედის განხორციელებისათვის. ჩვენ უნდა გავაკაშკაშოთ ის მბჟუტავი ვარსკვლავი, რომელიც საქართველოს წარმოადგენს. ჩვენ ხომ იმ დიდი წინაპრების, მამულიშვილების შთამომავალნი ვართ, რომლებიც კბილებით იცავდნენ თავისუფლებას...

ალა როდესაც ეროვნული მოძრაობა უმაღლეს საფეხურზე შევიდა, ქართველების ნაწილს, რომელიც პირად ინტერესებს დაყრდნობია, დავიწყებია – " რომ ქვეყნად ცასა ღმთად ბრუცია მარტოდ მამული", დაყრდნობიან მხოლოდ პირად ინტერესებს და არ იხედებიან ირგვლივ, თუ როგორ დაურიდებლად ვწოვს სისხლს უსუსური გველეშაპი და დღეს თუ ხვალ განადგურებით გვემუქრება. რამ დაგვაბრმავა, რამ დაგვაკნინა. ნუთუ ასე დაეცა ჩვენში სამშობლოს სიყვარული, რომ მისი კეთილდღეობისათვის ბრძოლისთვის თავი აკვირდებია? გიორგი ამბობდა – " სიმდიდრე უფრო მალე აქვავებს გულს, ვიდრე მდუღარე წყალი – კვერცხს". ნუ გავექცევით მას ბურუსში, ვიყოთ სამართლიანები, სამშობლო უნდა იყოს ჩვენი თვალთახედვის ისარი და ერთიანად უნდა ვიბრძოლოთ მისი კეთილდღეობისათვის. ვიყოთ ღირსეული სამშობლოს წინაშე და ბოლოს დავამთავრებდი არისტოტელეს სიტყვებით –"მამაცი იმას ჰქვია, ვინც უშიშრად ეგებება ლამაზ სიკვდილს". ლამაზი სიკვდილი კი – სამშობლოსათვის თავდადება, მისი თავისუფლებისაკენ სწრაფვაა.

თამაზ ლომიძე